

Santa Margarida de Cal Vendrell, Santa Margarida de Comallonga, Santa Maria de Mallancosa

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Al vessant entre la Serra de Còdol-rodon i la Riera de Rajadell
Emplaçament	Dins el conjunt d'edificacions de Cal Vendrell
Alçada:	538

Coordenades:

Latitud:	41.73345
Longitud:	1.6292
UTM Est (X):	386000
UTM Nord (Y):	4621090

Classificació

Número de fitxa	08002 - 100
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	BCIL, Catàleg 11
Accés	Fàcil
Ús actual:	Religiós
Titularitat	Privada
Titular:	08002A007000100000UU
Autoria de la fitxa	Xavier Bermúdez, iPAT Serveis Culturals

Descripció

Església de planta rectangular (5 x 10 m), sense absis diferenciat, orientada a llevant. L'aparell, de blocs desbastats (més grans i més polits als angles i a la porta) units amb morter, deixa al descobert al lateral nord unes filades irregulars que poden correspondre bé a un edifici anterior recrescut, bé als fonaments exposats rere algun rebaixament del terreny. A la façana oest hi ha la porta, adintellada, a la llinda de la qual hi ha la data de 1646. Al llarg d'aquesta façana hi ha una banquetta adossada, a més d'uns graons per donar accés a la porta. Per sobre de la porta, gairebé arran del vèrtex format per la coberta a dues aigües, hi ha un petit òcul circular per a l'entrada de llum. Just a sobre, on hom esperaria la unió de les línies inclinades dels dos aiguavessos, està rematat de forma plana, el que fa pensar que hi podia haver hagut un petit campanar d'espadanya.

Història

L'església de Santa Margarida de Comallonga no apareix documentada com a tal fins el segle XVII, condicionat pel fet que va ser l'any 1677 quan la família Comallonga s'instal·là al mas i li donà nom. Prèviament a aquesta data, el mas era conegut amb el nom de Mallancosa, de manera que es pot inferir que la Santa Maria de Mallancosa documentada des de l'edat mitjana és la mateixa església. El primer esment és de l'any 1078, quan forma part d'una donació a Sant Benet de Bages. Abans de 1154 ja actuava com a parròquia, el que concorda amb el fet que tingui una sagrera definida.

Bibliografia

PARCERISAS, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

